

Sygn. akt I C 1268/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Magdalena Nagaduś

Protokolant: Małgorzata Biniaś

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa U. N.

przeciwko Gminie Miejskiej K.

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie dotyczącym żądania zapłaty odszkodowania za niezgodne z prawem zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej w sprawach znak (...) oraz znak (...) toczących się przed Prezydentem Miasta K.,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od powódki U. N. na rzecz strony pozwanej Gminy Miejskiej K. kwotę 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1268/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 stycznia 2017 r.

Pozwem wniesionym w dniu 26 stycznia 2012 r. U. N. wniosła o zasądzenie od Gminy Miejskiej K., reprezentowanej przez Prezydenta Miasta K., kwoty 430.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za wywłaszczenie nieruchomości oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka wskazała, że orzeczeniami Prezydium Rady Narodowej w K. z dnia 17 października 1962 r. sygn. (...) oraz z dnia 9 listopada 1966 r. sygn. (...) orzeczono wywłaszczenie nieruchomości oznaczonej jako parcela gruntowa l.kat. (...) o pow. 575 m⁽²⁾ położonej przy ul. (...) w K., obecnie objętej KW (...), oraz nieruchomości oznaczonej jako parcela gruntowa l.kat. (...) o pow. 0,1728 ha położonej w K. przy ul. (...). Powódka określiła, iż za przejętą parcelę l.kat. (...) zostało przyznane wynagrodzenie, to jednak nie zostało ono nigdy wypłacone, a za parcelę l.kat. (...) kwota odszkodowania nie została nigdy ustalona. Ponadto powódka podała, iż jej roszczenie dotyczy także parceli (...) o pow. 119 m⁽²⁾ objętej KW nr (...) i parceli (...) o pow. 165 m⁽²⁾ objętej KW nr (...) położonych przy ul. (...) w K., które zostały wywłaszczone pod drogi publiczne zgodnie z treścią art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998 r. przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną. Powódka określiła, że wniosek o wypłatę odszkodowania za wywłaszczone na podstawie w/w ustawy został

złożony w terminie (w dniu 27 lipca 2005 r.), jednakże pomimo równoczesnego złożenia wniosku do Wojewody (...) o wydanie decyzji deklaratoryjnej dotyczącej przejścia własności podanych nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, odszkodowanie nie zostało wypłacone. Powódka wyjaśniła, iż jej legitymacja procesowa w niniejszej sprawie wynika z faktu, iż jest ona spadkobierczynią A. N., który nabył spadek w 1/2 po G. N. i K. N. będących pierwotnymi właścicielami nieruchomości oznaczonej jako parcela l.kat. (...). Ponadto G. N. przysługiwała współwłasność w wysokości (...) udziału w nieruchomości oznaczonej jako l.kat. (...), z odpisów ksiąg wieczystych nr (...) wynika, iż udział A. N. w nieruchomości oznaczonej jako l.kat. (...) wynosił (przy uwzględnieniu spadkobrania po K. N.) 1/2 części, a w nieruchomości oznaczonej jako l.kat. (...) (...) części. Powódka określiła, iż należne jej odszkodowanie powinno wynosić 40.000 zł za 1 ar.

W odpowiedzi na pozew Gmina Miejska K. wniosła o odrzucenie pozwu podając, iż w niniejszej sprawie z uwagi na treść art. 129 ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami sprawa niniejsza nie stanowi sprawy cywilnej w rozumieniu art. 2 § 1 k.p.c. Ponadto strona pozwana zarzuciła, iż nie posiada ona legitymacji biernej w niniejszej sprawie, albowiem zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 10 maja 1990 r. przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych. Strona pozwana zaprzeczyła także temu, aby była zobowiązana do wydania decyzji o ustaleniu i wypłacie odszkodowania za nieruchomości wywłaszczone, albowiem zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, odszkodowanie w przypadkach, gdy nastąpiło pozbawienie praw do nieruchomości ustala starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, a w miastach na prawach powiatu należy przez to rozumieć prezydenta miasta wykonującego w tym zakresie zadania zlecone z zakresu administracji rządowej. Strona pozwana podniosła również, iż zgodnie z treścią art. 7 ustawy z dnia 29 września 1990 r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, niewypłacone do dnia wejścia w życie ustawy części odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości wypłaca się jednorazowo po ich zwaloryzowaniu w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od wejścia ustawy w życie. Zdaniem strony pozwanej przepis ten winien mieć zastosowanie również, gdy nie wypłacono całości odszkodowania. Strona pozwana zakwestionowała także wysokość odszkodowania podając, iż jest ono dowolne i nieuzasadnione.

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2012 r. wydanym w sprawie niniejszej, która wówczas nosiła sygn. akt I C 191/12, Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił pozew uznając, iż w niniejszej sprawie droga sądowa jest niedopuszczalna tj. na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. Postanowienie to zostało zaskarżone przez powódkę.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Acz 991/12 Sąd Apelacyjny w Krakowie uchylił zaskarżone postanowienie, w zakresie w jakim dotyczyło roszczenia powódki U. N. przeciw Gminie Miejskiej K. o odszkodowanie za niezgodne z prawem zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej i oddalił zażalenie w pozostałej części.

Pismem z dnia 30 lipca 2012 r. strona pozwana wskazała, iż zaprzecza twierdzeniom powódki, że brak wydania decyzji administracyjnych jest wynikiem bezprawnego i zawinionego zaniechania Gminy Miejskiej K. oraz że pomiędzy działaniem strony pozwanej a szkodą istnieje bezpośredni związek przyczynowy. Ponadto brak stwierdzenia przez właściwy organ niezgodności z prawem niewydania decyzji powoduje, że powództwo jako przedwczesne powinno zostać oddalone.

Pismem wniesionym w dniu 21 sierpnia 2012 r. powódka wniosła o uwzględnienie powództwa do kwoty 330.354,00 zł wskazując, iż rozporządzenie przez Prezydenta Miasta K. przedmiotowymi nieruchomościami uzasadnia jego odpowiedzialność, a niewydanie decyzji w odpowiednim terminie uzasadnia pociągnięcie pozwanej Gminy do odpowiedzialności na podstawie art. 417 § 1 k.c.

Na rozprawie w dniu 8 listopada 2012 r. powódka cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia do kwoty 328.228,00 zł i sprecyzowała, iż w niniejszym postępowaniu dochodzi odszkodowania za niewypłacenie należnych jej kwot w terminie, a kwota jakiej się domaga odpowiada wysokości odsetek ustawowych jakie winna była otrzymać za okres, w którym decyzje nie były wydane.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 8 listopada 2012 r. niniejsze postępowanie zostało zawieszono do czasu zakończenia toczących się przed Prezydentem Miasta K. postępowań administracyjnych w przedmiocie ustalenia odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości znak (...), (...)(...)

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie podjął zawieszono postępowanie w części obejmującej żądanie zapłaty kwoty 319.567,00 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem zaniechanie władzy publicznej przy ustalaniu i wypłacie odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość.

Powódka po wielu modyfikacjach ostatecznie w pismach – bez daty (złożonym w dwóch egzemplarzach i doręczonym pełnomocnikowi pozwanej na rozprawie w dniu 2 czerwca 2016 r.), a następnie w kolejnych pismach z dnia 7 czerwca 2016 r. 21 lipca 2016 r. oraz 4 października 2016 r. wniosła o zasądzenie kwoty 542.296,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia 1 marca 2006 r. do dnia zapłaty określając, iż wynika ona z ograniczenia żądania pozwu do odszkodowania w zakresie działki l.kat. (...), a w pozostałym zakresie powódka zrzeka się roszczenia. Powódka doprecyzowała ostatecznie, iż dochodzone roszczenie jest związane z zwłoką strony pozwanej w wydaniu decyzji dotyczącej odszkodowania, a dochodzona kwota została obliczona w ten sposób, iż od kwoty 539.898,70 należnej powódce na marzec 2006 r. naliczone winny zostać odsetki za okres od dnia 2 marca 2006 r. do dnia 4 września 2014 r. (tj. dnia wypłaty świadczenia) w wysokości łącznej 575.399,21 zł. Następnie od sumy powyższych kwot powinna zostać odjęta kwota wypłacona przez gminę tj. 572.702,50 zł, co łącznie daje kwotę 542.296,41 zł. Jednocześnie powódka zaznaczyła, iż szkoda jakiej doznała jest związana z brakiem możliwości inwestowania pieniędzy.

Postanowieniem z dnia 21 października 2016 r. Sąd Okręgowy w Krakowie podjął niniejsze postępowanie w pozostałej części niepodjętej postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Orzeczeniem Prezydium Rady Narodowej w K. z dnia 17 października 1962 r. Nr (...) została wywłaszczona na rzecz Skarbu Państwa parcela l.kat. (...) o pow. 0,1728 ha objęta KW nr (...) położona w K. przy ul. (...). Współwłaścicielami opisanej powyżej nieruchomości w chwili wywłaszczenia byli po połowie G. N. i K. N..

Dowód: orzeczenie Prezydium Rady Narodowej w K. z dnia 17 października 1962 r. o wywłaszczeniu nieruchomości k. 18-19 oraz odpis zwykły księgi wieczystej nr (...) k. 37-44.

Orzeczeniem Prezydium Rady Narodowej w K. z dnia 9 listopada 1966 r. Nr (...) została wywłaszczona na rzecz Skarbu Państwa parcela l.kat. (...) o pow. 575 m⁽²⁾ objęta KW nr (...) położona przy ul. (...) w K.. Współwłaścicielem opisanej nieruchomości przed jej wywłaszczeniem był między innymi G. N. w 1/4 części.

Dowód: orzeczenie Prezydium Rady Narodowej w K. z dnia 9 listopada 1966 r. Nr (...) o wywłaszczeniu nieruchomości k. 20-22 oraz odpis zwykły księgi wieczystej nr (...) k.44-49.

Spadek po G. N. zmarłym w dniu 8 maja 1963 r. nabyli na podstawie ustawy K. N. w 2/8 części, J. K. w 3/8 części oraz A. N. w 3/8 części. Natomiast spadek po K. N. zmarłej 23 listopada 1998 r. nabyli na podstawie ustawy A. N. i J. K. po 1/2 części każde z nich.

Dowód: postanowienie Sądu Powiatowego dla Miasta K. w K. z dnia 24 marca 1964 r. sygn. akt II Ns II 91/64 k. 50 oraz postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 13 kwietnia 1999 r. k. 51.

Spadek po A. N. zmarłym 16 kwietnia 2006 r. nabyła na podstawie testamentu notarialnego w całości powódka U. N..

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie z dnia 2 czerwca 2006 r. sygn. akt I Ns 783/06/K k. 52.

Poprzednik prawny powódki A. N. był także właścicielem nieruchomości oznaczonej jako parcela l.kat. (...) objęta KW nr (...) części oraz nieruchomości oznaczonej jako parcela l.kat. (...) objęta KW nr (...) części. Współwłaścicielem

wskazanych nieruchomości była także K. N. w 2/16 części w zakresie nieruchomości objętej KW nr (...) oraz (...) części w zakresie nieruchomości objętej KW nr (...).

Dowód: odpis księgi wieczystej nr (...) – K. wraz z pismem o jego aktualności z dnia 6 września 1994 r. k. 33-34, odpis księgi wieczystej nr (...) – K. wraz z pismem o jego aktualności z dnia 6 września 1994 r. k. 35-36.

Pismem wniesionym do Urzędu Miasta K. w dniu 22 grudnia 1998 r. J. K. i A. N. zwrócili się o uregulowanie należności za wywłaszczone nieruchomości objęte KW nr (...) oraz KW nr (...). Następnie Pismem nadanym w dniu 3 sierpnia 2004 r. J. K. oraz A. N. ponownie wnieśli o wypłacenie odszkodowania za wywłaszczone działki.

Dowód: pismo z dnia 3 sierpnia 2004 r. k. 23.

Pismem wniesionym do Urzędu Miasta K. w dniu 27 lipca 2005 r. J. K. i A. N. wezwali Gminę do zapłaty odszkodowania za przejęte parcele l.kat. (...) i l/kat. (...). Natomiast pismem z dnia 12 grudnia 2005 r. J. K. oraz A. N. wnieśli o wydanie deklaratoryjnej decyzji dotyczącej przejęcia parceli l.kat. (...) i l/kat. (...) jako drogi publicznej, adresując wniosek do (...) Urzędu Wojewódzkiego.

Dowód: pismo z dnia 12 grudnia 2005 r. k. 25 oraz pismo z dnia 27 lipca 2005 r. k. 32.

Z uwagi na zgłoszone wnioski w sprawie odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości l.kat. (...), l.kat. (...), l.kat. (...) oraz l.kat. (...) toczyły się postępowania administracyjne przed Prezydentem Miasta K. znak (...) (...) oraz (...)

Dowód: dokumenty w aktach spraw znak (...) oraz (...) postanowienia dot. wyznaczenia nowego terminu załatwienia spraw k. 133-135.

Postanowieniem z dnia 7 października 2013 r. wydanym w sprawie (...)Wojewoda (...) uznał za uzasadnione zażalenie złożone przez powódkę dotyczące przewlekłego prowadzenia przez Prezydenta Miasta K. postępowania w przedmiocie odszkodowania za wywłączoną nieruchomość oznaczoną jako parcela l.kat. (...) znak (...). Wojewoda (...) wyznaczył prezydentowi dodatkowy termin do załatwienia sprawy do dnia 30 października 2013 r.

Dowód: postanowienie Wojewody (...) z dnia 7 października 2013 r. znak (...)

Decyzją z dnia 8 lipca 2014 r. Prezydent Miasta K. ustalił na rzecz E. K. oraz U. N. odszkodowania w wysokości 1.145.405,00 zł za nieruchomość oznaczoną jako parcela l.kat. (...) o pow. 0,1728 ha obj. KW (...) wywłączoną na rzecz Skarbu Państwa, orzeczeniem Prezydium Rady Narodowej w K. z dnia 17 października 1962 r. Nr (...) Kwota odszkodowania przypadająca na rzecz powódki wynosiła 572.702,50 zł. Powyższa kwota została przelana na konto powódki w dniu 4 września 2014 r.

Dowód: decyzja Prezydenta Miasta K. z dnia 8 lipca 2014 r. znak (...)

Decyzją z dnia 18 lipca 2013 r. znak (...) Wojewoda (...) stwierdził nabycie z dniem 1 stycznia 1999 r. przez Gminę K. z mocy prawa nieruchomości oznaczonej jako parcela katastralna l.kat. (...) zajęta pod drogę gminną nr (...) – ulicę (...) w K.. Postanowieniem z dnia 27 marca 2014 r. znak (...) wojewoda (...) wyznaczył Starostę (...) do załatwienia sprawy z wniosku J. K. i A. N., dotyczącej ustalenia i wypłaty odszkodowania za nieruchomość oznaczoną jako działki ewidencyjnej nr (...) (w granicach wywłaszczonej parceli l.kat. (...)). Decyzją z dnia 7 października 2014 r. znak(...)Pi Starosta (...) orzekł o ustaleniu odszkodowania na rzecz E. K. oraz U. N. odszkodowania w wysokości 114.894,00 zł za nieruchomość oznaczoną jako parcela l.kat. (...) o pow. 0.0119 ha stanowiącą obecnie część działki nr (...), poł. w O.. 45 jedn. ewid. K., m. K., zajęta pod drogę gminną nr (...) (obecnie nr (...))- ulicę (...) w K., której własność z dniem 1 stycznia 1999 r. nabyła z mocy prawa Gmina K.. Kwota odszkodowania przypadająca na rzecz powódki wynosiła 57.447,00 zł.

Dowód: decyzja Starosty (...) z dnia 7 października 2014 r. znak (...)

Wartość rynkowa prawa własności nieruchomości położonej przy ul. (...) w K. obr. 46 stanowiącej dawną parcelę I.kat. (...) o pow. 0,1728ha według cen na dzień 1 marca 2006 r. oraz stanu z daty wywłaszczenia wynosi w zaokrągleniu 1.079.797,00 zł.

Dowód: opinia biegłego z zakresu szacowania nieruchomości k. 273-297, opinia uzupełniająca biegłego z zakresu szacowania biegłego k. 324-327.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zebrane w sprawie dowody z dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a także które nie budzą wątpliwości co do swej treści.

Ustalenia faktyczne Sąd poczynił również w oparciu o dowód z opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości P. P., które to opinie zostały sporządzone przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę i kwalifikacje do ich sporządzenia, a wnioski wypływające z przeprowadzonych opinii są spójne logiczne i pozbawione sprzeczności.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Natomiast zgodnie z art. 417¹ § 3 k.c. jeżeli szkoda została wyrządzona przez niewydanie orzeczenia lub decyzji, gdy obowiązek ich wydania przewiduje przepis prawa, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem niewydania orzeczenia lub decyzji, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. W niniejszej sprawie zdarzeniem szkodzącym, na które wskazuje powódka jest beczynność administracyjna polegająca na niewydaniu decyzji w terminie. Wskazała w tym zakresie należy, iż zgodnie z art. 12 k.p.a., organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, powinny być załatwione niezwłocznie. Powyższy przepis statuuje obowiązującą w prawie administracyjnym zasadę szybkości postępowania. Sytuacja, w której organ administracji prowadzi postępowanie w sposób kolidujący ze wskazaną zasadą może prowadzić, do powstania odpowiedzialności odszkodowawczej, jednakże zgodnie z treścią art. 417¹ § 3 k.p.c., dodatkową materialnoprawną przesłanką dochodzenia roszczenia jest wydanie przez właściwy organ tzw. prejudykatu (tj. orzeczenia stwierdzającego niezgodność z prawem niewydania decyzji).

W realiach niniejszej sprawy za prejudykat stwierdzający beczynność organu administracji niewątpliwie może zostać uznane postanowienie Wojewody (...) z dnia 7 października 2013 r. znak (...), które wprost odnosi się do powstania stanu przewlekłości w postępowaniu prowadzonym przez Prezydenta Miasta K. za znakiem (...) Wskazane postanowienie stwierdza zatem przewlekłość postępowania administracyjnego, a jego treść jest dla Sądu wiążąca. Jednocześnie podkreślić należy, iż niezasadne są twierdzenia strony pozwanej, zgodnie z którymi nie posiada ona legitymacji biernej w niniejszej sprawie, albowiem Prezydent Miasta K. będący organem gminy (zgodnie z art. 26 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym) wykonuje również zadania starosty na podstawie art. 92 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym. Natomiast zgodnie z art. 129 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami odszkodowanie za wywłaszczone nieruchomości ustala starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej. Postępowanie administracyjne w sprawie znak (...) prowadził zatem organ pozwanej gminy pełniący jednocześnie funkcję starosty. Miasto na prawach powiatu jest gminą, zatem to gmina ponosi odpowiedzialność za działania swojego organu również w odniesieniu do zadań starosty. Skoro zadania powiatu wykonuje gmina, to gmina ponosi odpowiedzialność za działania organu, które mogą zostać uznane za niezgodne z prawem w rozumieniu art. 417 i 417⁽¹⁾ k.c. Inną kwestią pozostaje ustalenie podmiotu zobowiązanego do wypłaty odszkodowania. W niniejszej sprawie nie ma zatem znaczenia, czy Prezydent Miasta podejmując decyzję w sprawie (...) wykonywał czynności z zakresu zadań własnych gminy, czy też zadań zleconych, albowiem szkoda wywołana beczynnością administracyjną obciąża w tym zakresie osobę prawną, której organ dopuścił się beczynności.

Dokonując dalszej analizy niniejszej sprawy zaznaczyć należy, że to na powodzie ciąży obowiązek wykazania rodzaju i wysokości szkody wyrządzonej na skutek przewlekłości postępowania administracyjnego (Por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2008 r. sygn. akt I ACa 475/07). W tym zakresie odpowiedzialność odszkodowawcza władzy publicznej nie odbiega od podstawowych reguł obowiązujących w odpowiedzialności deliktowej. W realiach niniejszej sprawy powódka ograniczyła się do określenia, iż szkodą jaką poniosła w związku z bezczynnością organu był brak możliwości inwestowania środków pieniężnych jakie uzyskałaby, gdyby odszkodowanie zostało jej wypłacone w 2006 r. Wysokość szkody powódka oznaczyła natomiast poprzez oszacowanie wartości odsetek ustawowych jakie byłyby jej należne w okresie od 2 marca 2006 r. do 4 września 2014 r. W tak określonym stanowiskiem powódki nie sposób się jednak zgodzić. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powyższy przepis statuuje szczególną formę sankcji za niespełnienie świadczenia pieniężnego w terminie, która ma zastosowanie wyłącznie w przypadkach, w których dłużnik popada w opóźnienie w rozumieniu k.c. W sytuacji, w której zasadność i wysokość odszkodowania jest określana w trybie administracyjnym o istnieniu świadczenia możemy mówić dopiero w sytuacji, w której decyzja je kreująca stała się wykonalna.

Mając na uwadze powyższe podkreślić należy, iż w okresie od złożenia wniosku do uprawomocnienia się decyzji administracyjnej art. 481 § 1 k.c. nie może z oczywistych względów mieć zastosowania. Niedopuszczalnym jest wszak naliczanie odsetek od nieistniejącego jeszcze na ten moment świadczenia (nie mówiąc już o powstaniu stanu wymagalności roszczenia). Ze stanowiska powódki nie wynika jednak w sposób jasny, czy posłużyła się ona art. 481 § 1 k.c. jako podstawą do naliczenia żądanej kwoty, czy też posłużyła się ona omawianym przepisem w celu uprawdopodobnienia powstania szkody w wyniku bezczynności organu. Odnosząc się do drugiej z przedstawionych ewentualności zaznaczyć należy, iż już z treści art. 481 § 1 k.c. określającego wysokość odsetek niezależnych od powstania szkody jego analogiczne stosowanie do wykazania wysokości powstałej szkody jest całkowicie niezasadne. Przepis ten wszak odrywa się od pojęcia szkody, a wysokość odsetek nim określana nie jest w żaden sposób związana z realnym uszczerbkiem w sferze majątkowej wierzyciela. Odsetki za opóźnienie określone art. 481 § 1 k.c. mają zatem nie tyle rekompensować szkodę wierzyciela, co motywować dłużników do terminowego regulowania zobowiązań w celu zapewnienia pewności i płynności obrotu. Funkcja odszkodowania, o którym mowa w art. 417 i 417¹ k.c. jest zgoła inna, albowiem jej celem jest rekompensata rzeczywistych uszczerbków powstałych w dobrach majątkowych poszkodowanego.

Zastosowanie wskazanych przepisów wymaga zatem wykazania przez osobę poszkodowaną rodzaju i wysokości szkody, a samo powołanie się na treść art. 481 § 1 k.c. nie jest w tym zakresie wystarczające. Ponadto zaznaczyć należy, iż szkoda w postaci zysków z potencjalnych inwestycji stanowi szkodę w postaci utraconych korzyści (lucrum cessans). Zgodnie z stanowiskiem utrwalonym w orzecznictwie i przyjmowanym przez przeważającą część doktryny ustalenie szkody w postaci utraconych korzyści ma zawsze charakter hipotetyczny, polega bowiem na przyjęciu, na podstawie okoliczności, które wystąpiły po okresie spodziewanych korzyści, że korzyść w okresie poprzednim zostałaby osiągnięta. Jednakże utrata korzyści musi być przez żądającego odszkodowania udowodniona (art. 6 k.c.). Wprawdzie nie w sensie wykazania co do tego pewności, ale z tak dużym prawdopodobieństwem, że praktycznie można w świetle doświadczenia życiowego przyjąć, że utrata korzyści rzeczywiście miała miejsce (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 r. sygn. akt IV CKN 382/00 oraz przykładowo: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 1999 r. sygn. akt III CKN 133/98 oraz M. Kaliński, Szkada na mieniu i jej naprawienie, C.H.Beck, Warszawa, 2011, s. 251-259). Kluczowym kryterium odróżniającym szkodę w postaci lucrum cessans od szkody ewentualnej rozumianej jedynie jako możliwość odniesienia korzyści jest zatem stopień prawdopodobieństwa (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 31 maja 2016 r. sygn. akt I ACa 180/16). Innymi słowy to właśnie wysoki stopień prawdopodobieństwa wystąpienia określonych zmian w sferze majątkowej poszkodowanego winien zostać przez niego udowodniony w celu wykazania, iż roszczenie odszkodowawcze obejmujące określone hipotetyczne przysporzenia dotyczy utraconych korzyści, o których mowa w art. 361 § 2 k.c.

Powódka w toku postępowania nie przedstawiła jednak żadnych dowodów pozwalających na oszacowanie, iż rzeczywiście posiadała możliwość uzyskania dochodów w związku z poczynieniem określonych inwestycji lub pokryciem określonych wydatków. Biorąc pod uwagę przedstawione w sprawie dowody uznać należy, iż powódka nie wykazała, aby w związku z przewłoką postępowania poniosła jakąkolwiek szkodę, a wręcz przeciwnie ze zgłoszonych przez powódkę dowodów wynika, iż z uwagi na zmiany cen na rynku nieruchomości przewłoka postępowania wpłynęła na wypłatę powódce wyższego odszkodowania niż to, jakie otrzymałaby w sytuacji, w której decyzja zostałaby wydana w 2006 r. Z uwagi na powyższe Sąd oddalił powództwo w zakresie w jakim dotyczyło odszkodowania za niezgodne z prawem zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej w sprawie oznaczonej znakiem (...)toczącej się przed Prezydentem Miasta K..

Z uwagi na cofnięcie pozwu co do odszkodowania za niezgodne z prawem zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej w sprawach o znak (...) oraz znak (...) wraz ze zrzeczeniem się roszczenia Sąd w punkcie I. wyroku umorzył postępowanie w tym zakresie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

O kosztach procesu w punkcie III. wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu uznając, iż koszty powinna ponieść strona przegrywająca tj. powódka. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 7.217,00 zł, na którą składają się: kwota 7.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego obliczonych zgodnie z § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 490) oraz kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej należnej zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r. poz. 1282 ze zm.).

Sygn. akt I C 1268/12

S..

1) (...)

2) (...)

3) (...)

(...)